

Neki snovi jednostavno s vremenom postanu dio nas, kao urezani u pore naše kože. Godinu kroz godinu san o jedinstvu kršćana produbljivao se u mome srcu, te se redovito pretapao u razne aktivnosti koje su nastojale promovirati jedinstvo i na barem mali način pripomoći ostvarenju toga jedinstva. No začudo ove godine, kako se bližio tjedan molitve za jedinstvo kršćana, primjetila sam da je moj entuzijazam za 'ekumenizam' negdje – nestao. Zašto i kako probat ću odgovoriti ovim razmišljanjem.

Moram priznati da sam puno naučila kroz ekumenska događanja, o sebi, o onima koji dolaze iz različitih kršćanskih tradicija, a vjerojatno i o Bogu. Mnogi protestanti koji su s vremenom postali moji prijatelji učinili su me boljim katolikom; barem utoliko što su mi svojom prisutnošću i pitanjima o mojoj tradiciji pomogli da i ja sama produbim razumijevanje o svojoj denominaciji te da uvidim da je Bog veći od bilo koje denominacije.

Ipak, potraga za jedinstvom neće vas dovesti na put samo s onima koji teže i tragaju za istim, već ćete na tom putu upoznati i one koji se tome protive, ili pak ako ništa drugo, ne razumiju važnost potrebe 'da svi budemo jedno'

. Osobno sam često nailazila na nedostatak interesa i nedostatak nutarnjeg žara za izgradnju jedinstva, a ponekad čak i na tvrdoglavi stav koji inzistira na starom načinu razmišljanja, te ni pod koju cijenu nije spreman otpustiti neki 'isključivi' pristup vjeri i životu. Susret sa takvim stavovima na ekumenskom putu su me naveli da se malo povučem. To nije umanjilo moju čežnju za jedinstvom, iako je moja potraga u zadnje vrijeme postala manje aktivna. Ponekad trebamo priznati da neki ljudi neće biti otvoreni učiti o drugima, no što je puno gore i 'opasnije', oni također neće biti spremni od-učiti neke svoje stavove o sebi samima. Upravo tu je molitva ključna. Neke stvari samo Bog može postići, kroz neke prepreke i 'zidove' samo On može ući, a naš doprinos u tome jest upravo – molitva.

Dok molimo za jedinstvo, potrebno je i postepeno uklanjati prepreke koje smo izgradili protiv tog jedinstva, prepreke koje su prisutne u nama samima i u našim zajednicama. Te prepreke su ozbiljna kočnica jedinstvu za kojeg je Isus molio i čeznuo (Ivan 17). Da smo naučili "nikome ne biti dužni, osim da ljubimo jedan drugoga" (Rimljanima 13,8) kršćanski krajolik bio bi drugačiji, i vjerojatno više ujedinjen nego li je trenutno.

"Ljubav je jedino što ne može naštetiti tvom bližnjem"

(Rimljanima 13,10).

Kada bismo imali više ljubavi jedni za druge, imali bismo i više jedinstva.

Jedinstvo je stvarnost koja buja iznutra jer ga inspirira Bog koji je zajedništvo. Otac, Isus i Duh Sveti nas žele pozvati u zajedništvo i dublju intimnost. Bog nas želi približiti u zajedništvo s Njim i jedni s drugima. S vremena na vrijeme, mi sporo reagiramo na taj poziv, no poziv je uvijek tu, "na čekanju". Naravno, mi se ponekad bojimo jer znamo da može biti zahtjevno poći na put jedinstva. Taj put ima svoju cijenu. Zašto je to tako? Istinski ekumenizam zahtijeva hrabrost biti vjerni tradiciji iz koje dolazimo i istovremeno prihvaćati druge tradicije baš takve kakve jesu. Ponekad ćemo biti neshvaćeni, ne nužno od "drugih" koliko od onih iz naših vlastitih zajednica i crkava. A i Bog nas može tražiti da se uputimo stazom kojom ne želimo ići. Ipak, činjenica da je živjeti ekumeniski ponekad izazovno samo znači da je također vrijedno i životvorno.

Ekumenski put podrazumijeva redovito izlaženje iz vlastitih kutija, te pomno slušanje Božjih šapata i vodstva. Taj put traži strpljenje te je okrunjen s puno čekanja i razlučivanja. Ali također može biti uzbudljiv, s mnogim skrivenim biserima već prisutnima na tom putu. Put prema jedinstvu, iako često vidim njegovu nužnost, je u konačnici misterija za mene. Samo Bog u potpunosti razumije što to zapravo znači "da svi budu jedno". Samo On može ispuniti misiju koja traži zajedništvo jer je Njegovo srce to koje nas poziva da se ujedinito. Thomas Merton je jednom rekao, **"Mi već jesmo jedno, ali nismo toga svjesni. Ono što trebamo jest obnoviti to iskonsko jedinstvo."**

Nadam se da je bio u pravu!

Dok sam ovih dana razmišljala o svemu tome, počela sam nazirati gdje je moj entuzijazam otišao ove godine. Tjedan molitve za jedinstvo kršćana općenito znači pohađanje neke javne ekumenske molitve, ekumenske barem na način da su na nju pozvani članovi različitih denominacija. **Iako su te molitve važne, nekako mislim da one nisu dovoljne. Ja sam se nadala da će doći vrijeme da krenemo naprijed ka dijeljenju onoga što već možemo dijeliti jedni s drugima, dijeljenju ne samo onoga što imamo zajedničko, već i naših razlika.**

U posljednjih 100 godina otkad se ova molitva događa godišnje, postigli smo mnogo. U velikoj mjeri smo napredovali prema jedinstvu, a opet i dalje nedovoljno. Mislim da sam ja trenutno malo umorna od željenja previše, od velikih snova, i ponekad ne pronalaženja istoga u vidljivoj ekumenskoj stvarnosti. Dakle, možda je u redu ako ja ove godine ne pohađam previše tih javnih ekumenskih događaja za vrijeme molitvene osmine. To ne znači da se trebam potpuno isključiti iz molitve za jedinstvo, kroz ovaj ili bilo koji drugi tjedan.

Svaki novi dan je nova prilika da se pomaknemo nekoliko koraka prema idealu jedinstva.

U Bogu već jesmo jedno, ali kao što kaže Merton, mi toga nismo svjesni. Nadam se da ćemo ovaj tjedan i ove godine otkriti nešto više od te stvarnosti. **Brat Roger iz Taizéa je znao reći: "Ljubi i pokaži to svojim životom". Možda je jednako vrijedno reći - ujedini sve unutar sebe, tako da jedinstvo u svijetu i u Crkvi može rasti.**

Ja bih htjela iskoristiti ovaj tjedan da se nekako pripremim da budem mali znak jedinstva tijekom cijele godine, te da dobijem novu snagu da nastavim tragati za jedinstvom, jer ta čežnja još uvijek gori u mom srcu. Na koji god način odlučili pristupiti ovom tjednu,

nadam se da će nam Bog dati milost da ni u čemu što jesmo ili što činimo ne doprinesemo razjedinjenosti, već naprotiv da budemo u stanju ponovno ujedine u sebi sve one koji već jesu ujedinjeni u Bogu.

© Iva Beranek (Siječanj 2011.)

Molitva: Isuse, obvezujemo se iznova moliti za jedinstvo tvoje Crkve, ne bismo li prevladali ono što nas razdvaja. Neka nas tvoj Sveti Duh vodi naprijed od naše stvarnosti gdje jesmo sada, prema jedinstvu, prema onome gdje ti želiš da budemo. Amen